

מאת אורי אבנרי

12 בספטמבר 1972

היכן היו המלווים

אל: שר הביטחון

מאת: ח"כ אורי אבנרי

- (1) האם נתלו אנשי-ביטחון אל חברי המישלחת הישראלית לאולימפיאדה?
- (2) אם נתלו אנשי-ביטחון — איפה היו בעת התפללות המחבלים הערביים על אנשי המישלחת?

- (3) האם נכון שהגיעו ידיעות לפיהן מתעתדים המחבלים לבצע פעולות ראויה לפני ראש השנה?
- (4) אם הגיעו ידיעות כנ"ל, האם הומלץ בפני גורם כלשהו לאבטח את חברי המישלחת הישראלית לאולימפיאדה? אם כן —
- א. האם בוצעה ההמלצה?
- ב. אם לא — מדוע לא?
- (5) האם בדקו רשויות הביטחון של ישראל את סידרי הבטיחות שהונגו על-ידי שלטונת גרמניה לאבטחת שלומם של הישראלים?
- (6) האם הובטחה שמירה של 24 שעות ביממה על חברי המישלחת והביתנים הישראליים?

מי היה אחראי?

אל: שר החינוך והתרבות.
מאת: ח"כ אורי אבנרי.

- (1) מי היה הגורם האחראי לאבטחת חברי המישלחת הישראלית לאולימפיאדה?
- (2) מי היה (אם בכלל) הגורם הישראלי אשר היה אחראי במינכן להבטחת שלומם של הישראליים?
- (3) האם נידונה אבטחת חברי המישלחת במשרד-החינוך והתרבות?
- (4) האם נקט המישרד, או רשות כלשהי מרשויותיו, בפעולות כלשהן לאבטחת חברי המישלחת?
- (5) אם כן — מה היו הפעולות?
- (6) האם קיים המישרד, או רשות כלשהי מרשויותיו, מגעים עם שילטונות גרמניה לאבטחת שלומם של אנשי המישלחת?

האם תואמה הפעולה?

אל: שר החינוך.
מאת: ח"כ אורי אבנרי.

- (1) האם תואמו הפעולות של מישרת גרמניה,

- לחילוף חברי המישלחת הישראלית לאולימפיאדה. עם גורם ישראלי כלשהו?
- (2) האם אישר גורם ישראלי כלשהו את תוכנית החילוף?
- (3) אם כן — מי היה הגורם?
- (4) בעיקבות הטבח במינכן, האם אימץ לעצמו משרד החוץ כללים נוספים לאבטחת שלומם של אישים ומשלחות ישראליות בחו"ל?
- (5) האם נערכה חקירה במינכן על-ידי גורם ישראלי כלשהו לבירור הסיבות לכישלון פעולות החילוף? אם כן — מה העלתה החקירה?
- (6) האם הוברר מדוע לא השתמשו ברובים משתיקי קול?

האם הוסק לקח?

אל: שר הביטחון.
מאת: ח"כ אורי אבנרי.

- (1) בעיקבות טבח מינכן, האם אומצה גישה חדשה על-ידי רשויות הביטחון של ישראל לאבטחת שלומן של מישלחות ישראליות היוצאות לחו"ל?
- (2) אם כן — האם רשויות הביטחון קיבלו על עצמן משימה זו?

מי שומר על התזמורת?

אל: שר הביטחון.
מאת: ח"כ אורי אבנרי.

- האם גורם ביטחוני ישראלי כלשהו הופקד לשמור על חברי התזמורת הפילהרמונית, המסירים עתה בי אמריקה הדרומית?

להלן דברי סיעתנו בדיון על צירוף השר י.ש. שפירא לממשלה:

אורי אבנרי: השאלה האמיתית העומדת לדיון איננה אם חברה-הכנסת יעקב שמשון שפירא צריך לחזור לתפקיד שר-המשפטים, **האם הנכרת גולדה מאיר השאלה היא: האם המשיך וזכה בראשיה-הממשלה.** הברירה היא בין דמוקרטיה פרלמנטרית, שבה קובי עים נציגי הציבור על פי רצון הציבור — שילטון העם, על-ידי העם, למען העם — לבין מיסטר מונארכי. בשנים האחרונות התגבשה במדינה מעין מונארכיה קונסטитуציונית, תקופה ויקטוריאנית חדשה.

שמעון פרס: זוהי גניבה ספרותית.
אורי אבנרי: זוהי גניבה ספרותית ממי שגנב ממני.

היום נקבע למעשה, שהמונארכיה הקוני סמיטוציונית הפכה למונארכיה אכזרית — כנופה יקטרינה הגדולה.

גם בדמוקרטיה יש זכות לראשי-הממשלה לבחור בצוות שריו. אולם זכות זו כפופה לאישורו של פרלמנט ריבוני, הכפוף מצידו לדעת-הקהל. במישר כזה לא ייתכן להחזיר לכהונה שר, שהתפטר מתפקידו

יהי ביתי יקטרינה

על רקע פרשה ציבורית, מבלי שסולקו הגורמים ש-הביאו להתפטרות זו, במישטר כזה לא ייתכן לעשות מינוי, שהרוב העצום של דעת-הקהל מתנגד לו, מינוי המהווה התגרות בציבור ויריקה בפני דעת-הקהל. לעומת זאת, במונארכיה אכזרית אין דעת-הקהל חשובה כלל, והאישור של פרלמנט-הצ'ללים הוא הליך פורמלי גרידא.

הוד מזכותה, יקטרינה הגדולה, ממנה את פוטיומקין ומפטר את פוטיומקין, מפטר את גאליצין וממנה את גאליצין מחדש — הכל לפי מצב-רוחה הריבוני.

עוגה, עוגה, עוגה...

אדוני היושב ראש, ההצגה הדמוקרטית במישטר כזה היא קומדיה עצובה; או טראגדיה מבדחת — כפי שראשיה-הממשלה מבדחת ברנע זה. לישכת מיפגת-העבודה הוספת לגניילדים, הפעו-טות יושבים ומקשיבים. פעוט אחד מעז לגמגם כמה

מלים של התנגדות. הגננת מפסיקה אותו באמצע המשפט. כל הפעוטות מרימים ידיים, יפהיפה. עוגה עוגה עוגה — במעגל נחוגה.

הממשלה היא כיתה א', המורה מזכרת. כל הילדים יושבים יפה במקומותיהם. שות' קיב בשצריכים לשתוק, מצביעים כשצריכים.

והכנסת? לכנסת מותר לשחק מישחק פרלמנטרי. בתנאי שהכל מבינים שזהו מישחק, ותו לא. ואם יש ילדים רעים, אפשר תמיד להעביר חוקים חדשים ולסלק אותם מן הכיתה.

גולדה לא יכלה לסבול...

אדוני היושב-ראש, גורלו של חברה-הכנסת יעקב שמשון שפירא הופך כאן לעניין מישיני. אמרתי לפני

התפטרותו שהוא היה, לדעתי, שר-מישפטים טוב, ושהמאזן הכללי של כהונתו היה חיובי. דעותיו בסוגיות מישפטיות וחברתיות רבות היו מתקדמות וליברליות. לא התלמחתי גם מן העובדה שהוא היה שייך לאגף המתון — יחסית — של הממשלה בענייני מלחמה ושלום. איני חוזר בי מהערכה זו גם היום.

אולם הנקודות המכריעות נגד מינוי זה היום, בנוסי-בות של היום, הן:

ראשיה-הממשלה הערימה על הציבור, קיבלה את התפטרות השר שפירא מבלי שהת, כוונה מלכתחילה למנות שר אחר במקומו, והחליטה מראש להחזיר את חברה-הכנסת שפירא לאותו תפקיד אחרי שהציבור יתעייף.

● ראש הממשלה לא יכלה לסבול שנחלה תבוסה — ולו רק פעם אחת — מידי דעת-הקהל. היא היתה מוכרחה להוכיח שגם ניצחון יחיד זה של דעת-הקהל הוא ריק מתוכו.

● מינוי זה בא לתת כדיעבד אישור ממשלתי ופרלמנטרי לכל אשר נעשה בפרשת נתיבי נפט — וזהו משמעותו האמיתית.

● מינוי זה נועד למחוק את התקדים היחידים שד שר שהתפטר מפני שחשב שנכשול במשאו. היום נקבע שלא ייעשה כדבר הזה בישראל.

● כל הנסיבות שהביאו להתפטרות נשאו בעינן, ואף אחת מהן לא סולקה, ואפילו לא העמידו פנים כאילו סולקה.

אילו היתה לסיעתי הזכות להגיש הצעת אי-אמו, היא היתה מגישה אותה. מכיוון שזכות זו נשללה מסיעתי — אצביע היום בעד כל הצעת אי-אמו ש-תוגש.

בינוי למינחה לאחרונה, נשאה גולדה מאיר יושבת בשעת נאומי זה, וחקשיבה לו.

כאשר קראתי לה, "יקטרינה הגדולה" התפתחו חי-לופידברים ערים בינה ובין שכניה — י"ש שפירא, שימעון פרס ואחרים. כשתיארתי את המצב בממשלה, שהפכה גניילדים, פשטו החיוכים סביבה. היה בולט שחברי הממשלה, שרובם נכחו באולם, שמחו על-כך שמישהו אומר את אשר היו רוצים להגיד מזמן, ולא העזו. האווירה היתה מבדחת, וגולדה עצמה הצטרפה לחיוכים ולצחקוקים.

כשקמה להשיב למתווכחים, נסתבר כי הדברים עו-ררו בה תגובות חזקות:

גולדה מאיר: אני מוכרחה להגיד, שאחרי המתח של הימים האחרונים יש אולי להביע תודה לחבר-הכנסת אבנרי על קצת שעשוע. על התיאור הזה, הנחמד. אני רוצה להגיד לך דבר אחד: הדיבורים של חברי-הכנסת אבנרי לחוד. אני רואה זאת ליכות לי, את שייכותי לתנועה הזאת מאז כימעט ילדה הייתי, בחוץ-לארץ ובארץ. זכותי גדולה, לא גניילדים! ולא על ספרות קלוקלת חינכה אותי התנועה, וחינכה את עצמה וחינכה דורות. לא על דבר שמושך רק עין, כי אם על דברים שמושכים לב ונפש ומוח, עם ויכוּחים סוע-רים.

איזו קריקטורה ציירת פה? ויכוּחים סוערים, חילוקי דעות כימעט בכל דבר! ועל זה שמפלגתי נתנה בי אמן להיות שליחה שלה — אני גאה על כך, מודה לה על כך.

איזכור מסוג אחר, גם הוא מאלף, בא בהמשך דבריה של גולדה, כשהתווכחה עם דובר נח"ל, שטען כי המערך מתנהג כאלו יש לו, "חוקה" על השילטון:

גולדה מאיר: ...מה הדיבור הזה על חוקה? אין בחירות? מה זה?

היה ישוב, עכשיו יש עם בישראל, פעיל, ער, מת-עניין, יודע את דעתו, והראיה — אנהנו יושבים במיספר כזה, וחברה-הכנסת אבנרי יושב במיספר כפי שהוא יושב. הוא יושב כאן בחוקה? לא! לא! נמצא המיספר שנתן לו מספיק קולות, שיישב כאן!